Sürgünlere Karşı Direnelim!

Karkerên Hemû Welatan Yekbin!

PÊŞENG

BO ŞOREŞ

30 Eylül 1987

SAYI : 58

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

Sürgün Başlamadı Sanıyorsak Aldanıyoruz

Sömürgeci faşist diktatörlüğün Kürt halkını yerinden yurdundan koparıp, topyekun batı Anadolu'ya, yoğunluktaki Türk nüfusu arasına serpiştirme politikası, özellikle "Orman Yasası" denen girişimle, iç ve dış kamuoyunun dikatlerini çekti. İlerici, yurtsever, demokrat basın ile iç ve dış kamuoyu bu girişime sert tepki gösterdi. Kuşkusuz bu çok yerinde ve haklı bir tepkiydi.

Fakat "Orman Yasası" denen sürgün planı üzerinde dikkatler yoğunlaşırken çok önemli bazı noktalar, anlaşıldığı kadarıyla gözden kaçırılıyor. Sanılıyor ki "Orman Yasası" yürürlüğe konduğunda, insanlar çoluk çocuğuyla evlerinden, köylerinden alınıp trenlere, kamyonlara bindirilecek ve götürülüp batıya yerleştirilecek. Böyle düşünüldüğünden olacak ki, neredeyse herkesin kafasında sürgün planının henüz yürürlüğe konmamış bir tasarı olduğu biçimindeki yanlış kavrayış var.

Oysa günümüz dünyasında, böylesi bir haberin en geç bir saat içinde dünyanın her tarafına ulaşabileceği, geniş kamuoyu tepkisinin hemen oluşabileceği koşullarda, sömürgeci faşist diktatörlüğün her bakımdan çaresiz kalmadıkça böyle bir yola baş vurmayacağı açıktır. Diktatörlük çok iyi biliyor ki, devlet makamlarının resmi müdahalesiyle insanları çoluk çocuk toplu halde yollara düşürmek dünyanın büyük tepkisini üzerine çekecektir.

Bu nedenle de diktatörlük, sürgün planını daha şimdiden başka yöntemlerle yürürlüğe sokmuştur. O da, açık resmi bir devlet müdahalesi yerine, gizli komplocu bir müdahale ile, halkı "kendi isteğiyle" sürgüne gitmeye zorlamaktır. Açıkçası, Kürt nüfustan boşaltılması istenen alanları yaşanmaz hale getirmektir.

Diktatörlük, "yaşanmaz alanlar" oluşturabilmek için bir yandan bireysel terörist maceracı politikalardan yararlanıyor, böylesi eylem ve politikaların verdiği bahane, yarattığı olanaklarla, komplo, provokasyon ve hedef şaşırtmayla bir kaos ortamı yaratıyor diğer yandan oluşturduğu kaos ortamında kendi gizli militer güçlerini; kontr-gerillayı, MİT'i, jandarma ve polisi, köy milislerini harekete geçiriyor. Öyle bir ortam oluşturuyor ki devletin gizli komplocu müdahalesi yani terör ve katliamı ile bireysel terörist maceracı eylemler içiçe geçiyor, birbirinden ayırdedilemez duruma geliyor.

Düşünün bir kez, ardarda köy-

Devamı: S. 5'te

DANİMARKA:

Ortak Çağrı, Ortak Eylem

Faşist diktatörlüğün 7. yılını protesto amacıyla 12 Eylül günü Danimarka'nın başkenti Kopenhang'da bir gösteri düzenleyen Kürdistan Dayanışma Komitesi (Kürt Sosyalist Partisi-PASOK/ Irak Kürdistanı, PPKK-Danimarka Komitesi, I-KDP, Kürdistan Demokratik Halk Partisi-PGDK, KUK-SE/Danimarka Komitesi, Kürdistan Yurtseverler Birliği-YNK, Tevgera Sosyalista Kürdistanê- Danimarka Komitesi, Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi-Danimarka Komitesi, Yekîtîya Sosyalista Kurdistan-Danimarka Komitesi,TKSP) ve Sol Birlik (PPKK,TİP, TKP, TKSP, TSİP) üyesi parti ve örgütler yaptıkları ortak çağrıda son 7 yıl boyunca Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan gerçeklere; baskı, terör, sürgün ve ağır sömürüye değinerek, H. Kozakçıoğlu'na tanınan yetkilerin "bir zamanlar İngilizlerin Hindistan'daki sömürge genel valisinin elinde bile" olmadığını belirtterek "Faşist iktidarı alaşağı etmek ve Türkiye'ye demokrasi, Kürt halkının kendi kaderini kendi tayin etme hakkı için (bağımsız bir devlet kurma hakkı da dahil) tüm demokratik örgüt ve güçler birlikte ve azimle mücadele edelim" de diler●

PPKK–KUK-SE Ortak Bildirisi 6. sayfada

www.arsivakurdi.org

Türkiye ve Kürdistan'daki Cezaevlerinde Bulunan Politik Tutuklularla

DAYANIŞMA BİLDİRİSİ

Biz aşağıda imzaları bulunan parti ve kurtuluş hareketlerinin temsilcileri: Türkiye cezaevlerinde uygulanmakta olan insanlık dışı baskılara karşı direnen devrimci tutuklu ve hükümlülerin haklı eylemleriyle dayanışma içinde olduğumuzu ilan ediyoruz.

Türkiyedeki faşist yönetimin zindanlarda tuttuğu siyasi tutuklu ve hükümlüler; işkencelere son verilmesi, insanlık onurunu kıran tek tip elbisenin giydirilmemesi, sevk zinciri uygulamasının kaldırılması, sağlığa aykırı olan cezaevi koşullarının düzeltilmesi, cezaevine kitap, dergi, gazete gibi yayınların serbestçe sokulmasına izin verilmesi, mektuplaşmanın engellenmemesi, tutuklu ve hükümlülere insanca davranılması gibi istemlerinin yerine getirilmesi amacıyla açlık grevleri başlatmışlardır. Bu açlık grevleri bazı yerlerde ölüm orucuna dönüştürülerek Ankara, İstanbul, Malatya, Gaziantep, İzmir, Diyarbakır, Eskişehir, Elazığ, Mersin, Erzincan, Çanakkale, Aydın, Bursa, Adana, Buca, Bartın, illeri ve ilçelerinde yaygınlaşarak sürmektedir.

Tutuklu aileleri ve yakınları grevcilerin bu haklı eylemlerini desteklemek amacıyla Cumhurbaşkanı'na, Meclis Başkanı'na ve Adalet Bakanlığı'na dilekçeler vermişler, toplu ziyaretlerde bulunmak istemişler. Bu girişimleri bir sonuç vermeyince tutuklu yakınlarıyla TBMM ve Adalet Bakanlığı önünüde açlık grevlerine oturmuşlar, polisin zorla dağıtması sonucu grevlerini park ve meydanlarda sürdürmüşlerdir.

Cezaevlerindeki siyasi tutuklu ve hükümlülerin "insanca yaşamak istiyoruz" şiarı ile kararlıca yürüttükleri eylemlerini, tutuklu yakınları "çocuklarımızın ölmesini istemiyoruz" şiarı ile grevler yaparak büyük bir dirençle destekleyip savunmuşlardır. Tüm ilerici demokrat güçlerin ve kuruluşların desteğinide kazanarak yükselen bu direniş karşısında acze düşen hükümet şiddete başvurarak, grevdeki tutuklu yakınlarının üzerine polisi saldırtmıştır. Polisin topiu saldırısı sonucu yaşlı bir tutuklu yakını olan Dıdar Şensoy yaşamını yitirmiş, bazıları yaralanmış, bir çoğu yerlerden sürüklenerek zorla taşıma araçlarına bindirilip cezaevlerine doldurulmuştur. Diktatörlüğün insanlık dışı bu baskı ve saldırılarını şiddetle kınıyoruz. Türk ve Kürt halklarının diktatörlüğe karşı direnişlerinde yanlarında olduğumuzu duyuruyoruz. Uluslararası tüm ilerici ve demokrat güçleri Türkiye cezaevlerinde ve çevresinde sürmekte olan eylemleri desteklemeye ve siyasi tutukluların serbest bırakılması için baskı yapmaya çağırıyoruz.

20.9.1987

Irak Komünist Partisi
Mısır Komünist Partisi
Türkiye Komünist Emek Partisi
Yurtdışındaki Mısırlı Yurtseverler Topluluğu
Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK)
Filistin Halk Kurtuluş Cephesi
Kürdistan Demokrat Partisi/Irak
Irak Demokratlar Topluluğu
Kürdistan Sosyalist Partisi/Irak
Irak Sosyalist Partisi
Kürdistan Demokratik Halk Partisi
Bahreyn Halk Cephesi
Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi
Ürdün Komünist Partisi
Filistinin Kurtuluşu için Demokratik Cephe
Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları - Sosyalist Eğilim
Türkiye Komünist Partisi (Birlik)
Filistin Halk Kurtuluş Cephesi- Genel Komutanlık
Filistin Komünist Partisi

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN'DAKİ
POLİTİK TUTUKLULARLA
DAYANIŞMA KAMPANYALARINI
YÜKSELTELİM!

SÖMÜRGECİ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI TEK YOL VAR: DİRENMEK

İşçiler, Köylüler!

Türkiye ve Kürdistan'ın yiğit emekçileri!

Halklarımızın başına bela kesilen sömürgeci faşist diktatörlüğün kanlı iktidarının 7. yılını doldurarak 8. yılına girdiği günlerde yaşıyoruz. Aşırı sömürü, idam, işkence, toplu sürgün ve katliamlarla geçen tam 7 yıl...

Diktatörlük 8. yılına girerken, sıkıyönetimin kaldırılmış olup sivil yönetime geçilmiş olmaktan, demokrasiden dem vuruluyor. Bu demagojilere iç ve dış kamuoyunda inandırıcılık kazandırmak için zaten fiilen siyasetin içinde olan bir avuç burjuva politikacının "siyasi yasakları"nı "kaldırmak" için referanduma başvuruluyor, gözboyayıcı şovlar yapılıyor.

Oysa ortalıkta ne gerçek bir sivilleşmeden ne de demokrasinin kırıntısından sözedilebilir. Açık devlet terörünü ayakta tutan faşist anayasa ve yasalar yürürlükte, Milli Güvenlik Konseyi aracılığıyla Cuntacı generaller, diktatörlüğün elebaşılığını yapıyor. Sıkıyönetim kaldırılmış olmasına rağmen, Olağanüstü Hal Yasasıyla geçmişten temelde farklı olmayan ve halklarımıza aynı acıları yaşatan bir boyunduruk dayatılmıştır. Emperyalist sermaye ve bir avuç büyük Türk tekelcisi ülke zenginliklerine el koyup halklarımızı ilkliklerine dek sömürürlerken, ülkelerimizde işsizlik, açlık ve yoksulluk hergün daha da arttıyor. İşçilerin, köylülerin, memurların, öğrencilerin ve diğer tüm çalışanların hak arama mücadelesi halen de örgütlenme yasağı getiren faşist yasalarla, polis, jandarma ve ordu aracılığıyla bastırılıyor. Toplumun yüzde doksanından fazlası siyasal haklarından, konuşma ve örgütlenme özgürlüğünden yoksundur. İşçi sınıfının sendikal mücadelesine konan yasaklar yetmiyormuş gibi grevlere yönelik yasadışı fiili saldırılar da azgınca sürüyor.

Kurdistan halkı, diktatörlük koşulları altındaki 8. yılına, olağanüstü genel sömürge valisinin elebaşılığında inşa edilen yeni bir boyunduruk dönemini yaşayarak giriyor. Sıkıyönetimin kaldırılmasıyla, sömürgeci diktatörlük, Kürt halkına karşı uygulanacak olağanüstü hal yasasıyla yetinmeyi içine sindiremedi. Eskiden Kürdistan'daki idari yönetim hiç olmazsa görünürde Türkiye genelinde uygulanan yasalarla işliyordu. Bundan böyle, Kürdistan'a has yasalarla Türkiye genelinde uygulananlardan apayrı bir dikta egemenliğini gizlemeye gerek bile görülmüyor. Sömürge valisi, astığı astık, kestiği kestik bir yetkiyle işbaşındadır. İstediği zaman, köylerimizi boşaltabilecek, insanlarımızı yerlerinden, yurtlarından sürebilecek ya da toplama kamplarına hapsedebilecektir. Evlerimize, işyerlerimize, iş araçlarımıza el koyabilecek, bizi işimizden atabilecek ve kimsenin yasal düzeyde bunun hesabını sorma olanağı olmayacak. Başta Dersim, Hakkari, Siirt ve Mardin'in bazı yöreleri olmak üzere Kürdistan'ın her tarafında, Kürt halkını batı Anadolu'ya sürme planları yürürlüğe sokulmuş bile. Tunceli mahallelerinin, kimi kaza ve köylerinin ordu tarafından kurşun yağmuruna tutulması, köylerde, mezralarda ailelerin çoluk çocuk, kadın-erkek, genç-yaşlı denmeden katledilmeleri, işyerine, tarlasına giden insanların kaçırılmaları, kimi zaman resmi jandarma ve polislerin, kimi zaman da peşmerge kıyafetli kontr-gerilla timlerinin köylere baskın yapmaları v.s. gibi provakasyon ve terör eylemleri hep Kürt halkını sürgün etme planlarının yürürlüğe konmuş olmasından başka bir şey değil. Sömürgeci diktatörlük demek istiyor ki, "ya Kürdistan'da can ve mal guvenliğinden yoksun, terör ve korku altında yaşayacak veya öleceksiniz, ya da Kürdistan topraklarını boşaltarak batı Anadolu'ya gideceksiniz"

İşçiler, köylüler, tüm emekçiler!

İşte sömürgeci askerin faşist diktatörlüğün 8. yılını bu koşullar altında karşılıyoruz. Önümüzde iki yol var, ya bu kölece yaşama boyun eğecek ya da insan olmanın onuruyla direnerek, bu zorba dikta rejimini başımızdan atacak ve bizi bekleyen gelecek mutlu ve özgür günlere kavuşacağız. Elbetteki ölümden daha beter olan birinci yolu, insanlık onuru olan hiç kimse seçemez, biz de seçmeyeceğiz. Geriye, önümüzde tek yol kalıyor: Direnmek, mücadele yolunu seçmek.

Kürdistan'ın devrimci yurtsever parti ve örgütleri, devrimci yurtsever insanlar!

Halkımızın direniş ve mücadele yolunu inşa etmek üzere biraraya gelelim, gücümüzü birleştirelim, düşmana birlikte karşı koyalım. Birlikten kuvvet doğar. Halkımız, devrimci inanç ve sorumluluğumuz bizden bunu istiyor, Bunu bekliyor.

KAHROLSUN SÖMÜRGECİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

YAŞASIN KÜRDİSTAN HALKININ BİRLEŞİK DİRENİŞ VE MUCADELE GÜCÜ!

12 Eylül 1987
PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Politik Bürosu

Pêşeng : Sayfa 3

ORTADOĞU:

BİR DİZİ SORUN, BARIŞ ÇABALARI VE KÜRT SORUNU

Ortadoğu'da uzun süreli bir barışın sağlanması sorunu, onyıllardır güncelliğini koruyor. 7 yıldır devam etmekte olan İran-Irak savaşıyla daha da karmaşıklaşan sorun gün gittikçe daha acil bir konuma yükseliyor. Bununla beraber iki farklı eğilim hem bölgede ve hem de dünya politikasının diplomatik alanlarında soruna daha başka açılardan önem veriyor.

Birinci eğilim; bölgeyi "hayatı çıkar alanı" ilan eden ABD emperyalizmi başta olmak üzere emperyalizmin yayılmacı, komplocu, baltalayıcı girişimlerinde; bölge halklarına kölece boyun eğmeyi ve uydulaşmayı dayatma çabalarında; emperyalizm işbirlikçisi faşist, siyonist vs. gibi gerici iktidarların saldırgan, sömürücü, hegemonyacı emeller peşinde koşmalarında; her türlü barış ve toplumsal ilerleme önüne engeller koyma tutum ve girişimlerinde somut ifadesini bulmaktadır.

Bölge sorunlarına ilişkin olarak kendisini ortaya koyan diğer eğilim de, başta SSCB olmak üzere dünya sosyalist sistemi ve dünyanın barışsever, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yanlısı güçlerinin adil-demokratik barış yanlısı; sömürü köleliğe ve hegemonyacılık karşıtı tutum ve çabalarında ifadesini bulmaktadır.

İsrail siyonizmi, onyıllardır emperyalizmin desteğiyle Arap halkına saldırıyor, bölgede terör estiriyor; Filistinli ve diğer Araplara karşı ilhakçı, işgalci eylemlerini, hegemonya emellerini hayata geçirmek amacıyla ısrarla sürdürüyor.

NATO üyesi Türkiye, Kıbrıs'ın ilhakına devam ederek, adadaki asker ve silah miktarını arttırıyor, Ege'de provakasyonlar yaratıyor. Bulgaristan ve SSCB aleyhtarı propagandalarla kitleleri şovenist, militarist duygular temelinde Bulgaristan'daki "esir Türkler"le dayanışmaya çağırıyor. Egemenliği altında tuttuğu Kürdistan'ın en büyük parçasında sürgün ve toplu katliamlarını, baskı, terör ve provakasyonlarını arttırıyor. Ve bununla da kalmayarak Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ulusal demokratik güçlere karşı sınırötesi operasyon ve saldırılar düzenliyor. Kerkük ve Musul petrolleri üzerine hesaplar yapıyor, işgal planları hazırlıyor, provalarda bulunuyor.

İran'daki dini yönetim, başta Kürt halkı olmak üzere resmi sınırları dahilindeki ezilen halkların her türlü ulusal demokratik haklarına, halkların barış, demokrasi savaşımına baskı ve terörle yanıt veriyor. Irak'la savaşı yüzbinlerce insanın ölümüne, sakat kalmasına; ağır maddi ve manevi tahribatlara rağmen sürdürüyor.

Irkçı BAAS'ın başında bulunduğu Irak'taki rejimin elebaşları da bir yandan ulusal demokratik hakları için mücadele eden Kürt peşmergelerine ve barış, demokrasi mücadelecisi Araplara karşı, diğer yandan İran'a karşı başlattığı savaşı sürdürüyor; resmi devlet sınırları dahilinde ağır tahribatlara yol açıyor.

Bölgenin diğer kesimlerinde de egemen gerici iktidarların baskı, terör ve ağır sömürü politikaları devam ediyor. Emperyalistler ve yerel gericilerden oluşan bağlaşıklıklar saldırgan emeller peşinde koşmaya ısrarla devam ediyorlar.

Tüm bunlara NATO ve ABD askerlerinin bölgedeki varlıklarını, manevra ve provakasyon çabalarını, komplo ve sabotajlarını da eklemek gerek.

Durum böyle olunca da bölge halklarının bir sürü sorunla karşı karşıya olduğu hemen ilk bakışta ortaya çıkıyor.

Ama diğer yandan dünya sosyalist sistemi ve bölgenin ilerici güçlerinin sorunların çözümüne yönelik aktif çabaları, uluslararası emperyalizmin ve bölge gericiliğinin karşı koyuşuyla çatışma içerisinde ilerliyor. Emperyalizm ve bölge gerici güçleri zorlandıkları oranda tutumlarında değişiklik yapmaya yanaşıyorlar. Bu değişiklikler temelde, köklü olmasa bile, dünyadaki ve bölgedeki ilerici güçler için önemli kazanımlardır.

İşte bu şartlar altında, bazı bölge sorunlarının çözümü amacıyla Sovyetler Birliği uluslararası konferans önerilerinde bulunuyor. Sovyet önerileri uluslararası kamuoyundaki yankılarıyla, bölgedeki etkinlik sahibi bazı gerici güçleri dahi tutumlarını biraz daha yumuşatmak veya en azından sorunun çözümünü tartışmak zorunda bırakıyor.

PPKK, bu önerilerin, her ne kadar "tüm bölgede kalıcı adil ve demokratik bir barışı getirmezse, tüm bölge halklarının her türlü en hayati çıkarlarını çözme yolunda köklü bir adım olmazsa da emperyalist komplo ve müdahalelere ortam yaratan bir dizi çok önemli sorunun çözümü için olanak..." yaratacağı (PPKK Politik Bürosu'nun MK toplantısına sunduğu politik rapor, Temmuz 1987, s.15) görüşündedir.

Filistin, Kıbrıs sorunlarının çözümü için SSCB'nin uluslararası konferanslar önerisini, BM Güvenlik Konseyi'nin İran-Irak savaşının durdurulması yönündeki kararlarını olumlu ve desteklenmesi gereken tutum ve girişimler olarak gormekle beraber: "PPKK, tüm ülke halklarına ve dünya kamuoyuna şu gerçeği duyurmayı tarihsel bir görev sayıyor ki bölgemizde çözülmemiş ve çözülmedikçe de bölgede adil-demokratik ve kalıcı

Devamı: S. 10'da

REFERANDUMDAN SONRA SIRA ERKEN SEÇİMDE

Faşist diktatörlüğün, içine düştüğü çıkmazları aşabilmek amacıyla, bir manevra olmaktan başka önemli bir anlamı olmayan bir avuç burjuva politikacısı üzerindeki resmi siyaset yapma yasağının kaldırılıp kaldırılmamasına ilişkin referanduma gitmesi ve referandum sonuçlarının açıklanmasıyla boyutlanan tartışmalar ANAP'ın erken seçim kararının da tartışmasıyla birlikte sürüyor.

Türkiye ve Kürdistan halklarının baskı, terör ve en ağır sümürü koşulları altında bulunduğu koşullarda çözümsüz bekleyen sayısız sorun görmezlikten gelinerek bir avuç burjuva politikacısının "siyaset yapma yasağı"na ilişkin anayasanın 4. maddesinin kaldırılıp kaldırılmamasını oylamaya sunan rejim yandaşları, sonuçlardan oldukça memnun görünüyorlar.

Anti-demokratik koşullar altında yapılan oylamanın rakamsal sonuçları "evet" ve "hayır" oylarının miktarı arasında fazla bir fark olmadığını ortaya koyuyor. Kendilerine oy kullanma hakkı tanınan 26.095.630 seçmenden 24.436.821'i oy kullandı. 1.659.209 kişi oy kullanmadı. Oy kullanan 24.436.821 kişiden 23.347.856 kişinin oyu geçerli sayıldı. 1.088.965 seçmenin oyu boş veya geçersiz sayıldı. Seçim sonuçlarına göre "evet"lerin oranı "hayır" oylarından 75 bin adet daha fazlaydı.

PPKK MK, referandum öncesinde onayladığı Politik Büro'nun Politik Raporu'nda ve yayınlanan MK bildirisinde de belirtildiği gibi "boş oy"da somutlaşan bir tutum belirlemişti. PPKK'nin sözkonusu belgeleri, referandumun amacını somut olarak ortaya koyuyor ve kitlelere bir protesto mahiyetine gelen boş oy kullanmayı önerirken en doğru tutumu saptamış oluyordu. Yaşadığımız süreç boyunca ortaya çıkan yeni gelişmeler dizisi parti politikasının ne denli sağlıklı olduğunu açıkça ortaya koydu.

T. Özal, ABD uzmanlarınca hazırlanıp kendisine sunulan eylem planı gereğince daha referandum sonuçları tam olarak ortaya çıkmadan erken seçim kararını aldırtarak kamuoyuna duyurdu. Kararı duyururken, T. Özal, erken seçime gidiş nedenlerine referandumun hiç bir etkisi olmadığını, "evet" veya "hayır" oylarının erken seçim kararı alınmasına gerekçe olmadığını belirtti. Yani "evet" oyları da "hayır" oyları da çoğunlukta olsaydı yine de sonuç itibariyle aynı karar alınmış olacaktı. Gerçekten de Özal'ın aldırdığı karar "evet" ve "hayır" oylarının düzeyine bağlı olmaksızın, manevra gereği alınmış bir karardır. ANAP hükümeti aylardır seçim hazırlıklarını yapıyor. ABD uzmanlarınca hazırlanan plana göre karar anîden, diğer burjuva muhaliflerin toparlanmalarına fırsat verilmeden alınacak ve kamuoyuna duyurulacaktı. Bu plan gereğince son bir yılda ANAP hükümetince devletin tüm olanakları seferber edilerek seçim yatırımları yapıldı. Ve eğer bir an evel seçime gidilmezse örneğin seçim tarihi bir yıl sonraya bırakılsaydı, bundan ANAP'ın kaybı büyük olurdu. Diğer burjuva partilerinin muhalefeti ve yığınların ANAP'a artan tepkisi ANAP oylarını önemli oranda azaltırdı.

Sonuç olarak şunu diyebiliriz: Ne referandum, ne de erken seçim manevraları halklarımıza demokrasiyi getirmeyecektir. Bir kaç burjuva siyasetçisi üzerindeki resmi yasağın kaldırılması milyonlarca emekçi insanımızın demokratik hakları üzerindeki yasakların kalktığı anlamına hiç bir zaman gelmez. Öyleyse halklarımıza karşı uygulamaya konulan baskı, terör ve en

Devamı: S. 9'da

SÜRGÜN BAŞLAMADI SANIYORSAK ALDANIYORUZ

Baştarafı S. 1'de

ler basılıyor, onlarca insan yaşlı, çocuk, kadın erkek denmeden topluca katlediliyor, kırsal alanda işine, tarlasına gidenler kaçırılıyor, jandarmanın daha önce gidip boşaltın dediği köy ve mezralar baskına uğruyor, silahla taranıyor, yollara bomba ve mayınlar döşeniyor, yolcu arabaları havaya uçuyor. Saldırıların ardından bir iz kalmamışsa, devlet "Apocular yaptı" diyor. Ama iz bulunabilen hemen her saldırının arkasında diktatörlüğün ya "peşmerge kıyafetli" kontr-gerilla çeteleri ya köy korucuları çıkıyor. Tunceli'de olduğu gibi bizzat ordu, mahalleri tarıyor.

Kısacası Kürdistan, özellikle de bazı alanları, can ve mal güvenliğinin kalmadığı, insanların işine, tarlasına gidemediği, hatta gönül rahatlığıyla evinde bile uyuyamadığı bir cehenneme dönüştürülüyor. Ve sanki "ya bu cehennemde teker teker evinizin başınıza yıkılmasını bekleyecek ya da bu toprakları terkederek batı Anadolu'ya göçedeceksiniz" deniyor.

Türk basınında bu sürgün planlarının sonuçları açıkça yansıyor. Baskına uğrayan, kaçırılan ya da işine gücüne gidemeyen, her an öldürülme korkusuyla yaşayan eli kolu bağlı savunmasız köylülerin çaresizlikleri, tek çareyi göçetmekte gören içler acısı feryatları gazete sayfalarını dolduruyor.

Buna karşın da, görünüşte Evren-Özal çetesi timsah göz yaşları döküyor, fakat perde arkasından da keyifle ellerini ovuşturuyorlar.

Bu gerçek karşısında, eğer hala Kürdistan'da sürgün başlamadı sanıyorsak aldanıyoruz.

●

Sömürgeci Faşist Diktatörlüğe Karşı Güçlerimizi Birleştirelim!

Sömürgeci faşist diktatörlük, 8. yılına girerken ülkemiz Kürdistan'daki yıldırma, sindirme ve giderek yoketme politikalarını, bazı yeni biçimler de alarak uygulamıyor. İlan edilmemiş savaş hali tüm yıkıcılığıyla sürüyor. Muhbirlik, "köy koruculuğu" ve benzeri uygulamalarla ihanet, teslimiyet ve işbirlikçilik dayatılıyor; Kürd'ü Kürd'e kırdırtmanın tüm yol ve yöntemleri deneniyor. Kimi yörelerimizde toplu goç kararları alınırken, kimi yörelerde de "güvenlik" bahaneleriyle köyler boşaltılıyor, mezra köylerinin birleştirilmesi adı altında köylülerimiz işsizliğe, yoksulluğa ve giderek "batı"ya göçe zorlanıyor.

Geçtiğimiz Temmuz ayında uygulanmasına başlanan "Olağanüstü Bölge Valiliği"nin kapsam ve yetkileri genişletilerek ülkemizde gün geçtikçe katmerleştirilen sömürgeci egemenliğin daha sistemli sürdürülmesinin çalışma ve hazırlıkları yapılıyor. Sözkonusu valiliğin görev alanına Kürdistan'ın dört ilinin daha dahil edilmesi, "özel kolordu"nun oluşturulması, valiliğin sıkıyönetim komutanlarının yetkilerini aşan yetkilerle donatılması gibi gelişmeler Kürdistan genel valiliğine doğru bir yönelimin açık göstergeleridir. Apoculara sorumsuz ve provakatif eylem ve tutumları da sömürgeci Türk yönetiminin halkımıza yönelik daha bin bir türlü plan, oyun ve komplolarını yaşama geçirmede uygun bir ortam yaratıyor. Halkımızın ezeli düşmanları, oluşan "kaos" ortamında "özel timler" ve "gayri nizami harp usulleri"yle her türlü provakasyon ve hedef şaşırtıcı oyunlara başvurabiliyorlar. Faşist rejim kadın ve çocukların öldürülmesini, halkımızla uluslararası dayanışmanın zayıflatılması, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının toplumsal muhalefetinin bastırılması için de kullanıyor.

Yani hangi açıdan alınırsa alınsın Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkı bugün daha kapsamlı sinsi ve tahripkar saldırılarla, oyun ve komplolarla karşı karşıyadır. Apocuların Türkiye ve Kürdistanlı komünist, devrimci demokrat ve yurtsever örgütlere yönelik kışkırtma ve saldırıları ve son zamanlarda bu saldırı ve kışkırtmalarının ülke zemininde bazı devrimci örgütlerin tabanına yönelme hazırlıkları içinde olmaları da Kurdistan ulusal demokratik muhalefetinin görev ve sorumluluklarını artırıyor. Sömürgeci faşist diktatörlüğün ülkemizdeki saldırılarını göğüslemek, sömürgeci düşmanın provakasyon ve komplolarını, bu amaçlara hizmet eden girişim ve çabaları boşa çıkarmak, teşhir ve tecrit etmek, halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini zaferle taçlandırmak için zaman geçirmeksizin tüm ulusal demokratik güçlerin birliği ve bu temelde mücadeleyi ülke zemininde geliştirip güçlendirmek gerekli ve zorunludur. Örgütlerimiz tüm bu gerçeklerin bilincindedir ve üzerlerine düşeni yapmaya çalışacaklardır. Örgütlerimiz tüm ulusal demokratik güçleri de bu konuda üzerlerine düşeni yapmaya çağırıyor.

Halklarımız açısından daha çok baskı, açlık ve yoksulluk demek olan son 7 yılı geride bırakırken uygulanan ekonomik, politik ve sosyal politikalar tüm açımasızlığıyla sürüyor. Tüm bu politikalara son vermek için Kürdistan ve Türkiyeli anti-faşist güçlerin geniş birliğini sağlama görevi önümüzde capcanlı dururken burjuva güçlerin halklarımızın tek sorununun anayasanın geçici 4. maddesiymiş gibi gösterip dikkatleri referanduma çekmek istemeleri büyük bir aldatmacadır. Onmilyonların üzerindeki yasaklar dururken bir avuç burjuva politikacısının yasaklarını temel sorun olarak göstermek de aldatmacadır. Aldatmacaları boşa çıkarmak, gerçek amaçları gözler önüne sermek tüm anti-faşist parti ve örgütlerin görevidir.

- Kahrolsun Sömürgeci Faşist diktatörlük !
- Yaşasın Tüm Anti-faşist Güçlerin Birliği !
- Yaşasın Kürdistanlı Tüm Ulusal Demokratik Güçlerin Birliği !

2 Eylul 1987
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Kurdistan Ulusal Kurtuluşçuları-Sosyalist Eğilim

PÊŞENG'Ì OKU-OKUT !

YAZI VE HABERLE GÜÇLENDİR !

HALKIMIZIN ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNDE

DDKD 10 YAŞINDA

Sömurgeci faşist cuntanın yedi yıllık, işkence, yıldırma, idam, sömürü, toplu sürgün ve katliamlar dolu politikaları altında DDKD'nin, Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluşu yolunda verdiği mucadelenin onuncu yılını kutluyoruz.

Binlerce DDKD'li halkımızın özgurlüğü ve bağımsızlığı uğruna faşist cuntanın işkence tezgahlarından geçti, onlarcası katledildi. Faşist cuntanın her türlü insanlık dışı politikaları halkımızı yıldıramadığı gibi gençliğimizi de mücadelesinden alıpkoyamadı.

Sömurgeci burjuvazi kendi faşist diktasıyla Kurdistan emekçi halkına karşı her yönüyle ilan edilmemiş bir savaş açtı. Bu savaşta faşist diktanın hedeflerinden biride Kurdistan gençliği oldu. Yaşam koşulları ve bio-psikolojisinden kaynaklanan, baskılara ve sınırlamalara gelmeyen toplumun en dinamik sosyal katagorisi olan gençliğimiz, faşist cuntanın halkımız ve toplumumuz uzerindeki baskılarına ve yasaklarına karşı savaşımını değişik mücadele araçlarıyla surdüruyor.

Halkımızın ozgurlük ve bağımsızlık mucadelesinde önemli görevleri olan Kurdistan gençliği geride bıraktığı mücadele yıllarında öğrenci, işçi, köylü gençliğimizin sömurgeciliğe karşı mücadelesinde önemli savaşım araçlarına sahipti. Ulusal bilinci ulusal kültüru ve sömürgeciliğe karşı ulusal uyanışı yaygınlaştırmak için eski koşullardaki imkanların önemli bir kısmından bugün yoksunuz. Ama bugun daha bilinçli daha sınanmış bir kafa ve bir yürekle halkımızın yüzyıllardır ateşiyle yanıp tutuştuğu özgür ve mutlu günlere kavuşma mücadelesi içindeyiz.

Binlercemiz faşizmin işkence çarklarından geçti, bazı yoldaşlarımızı faşist diktatorluğe karşı kavgamızda şehit verdik; ama buna rağmen yıllardır en azgın teror altında mucadeleye devam ettik. Zengin bir mücadele deneyimi edindik. Mücadelemizin değişik alanlarını içeren deneyim birikimimizi, bugün surdurmekte olduğumuz halkımızın onurunu koruma, özgur ve bağımsız olacağımız geleceğe ulaşma kavgasında akılcıl bir biçimde kullanma gorevini her zaman için akılda tutarak, genç yoldaşlarımızı savaşım deneyelerimizle yoğurmalı ve düşmana karşı daha uyanık, daha bilinçli daha dirençli bir mücadele içerisine sokmalıyız.

Kürdistan gençliği, on yıl önce ulusumuzu ve topraklarımızı somurgecilerden temizlemek, ozgur topraklarda özgürce yaşama mücadelesinde yerini almak için DDKD çatısı altında orgutlendi. DDKD kuruluncaya kadar, Kurt gençliğinin ulkesini baskıdan ve sömürüden kurtarmak için verdiği mücadele, orgutsel ve eylem birliğinden ve merkezi bir yapıdan yoksundu. DDKD Kürdistan gençliğinin tarihi deneyimlerinden yararlanarak duşunsel ve orgutsel faaliyet içine girdi.

Bugun saflarımıza katılan genç arkadaşlarımıza özel olarak DDKD ve bir bütun olarak Kürdistan gençliğinin geride bıraktığı mücadelesinin deneyimlerini aktarmalıyız ki genç arkadaşlarımız halkımıza yaşam hakkı tanımayan sömürgeciliğe karşı mücadelenin nasıl bir zeminde verilmesi gerektiğini daha iyi kavrayabilsinler.

Elbe : bunları soylerken hep geçmişe dalıp gitmemeliyiz. Esas olarak bugunkü mücadelemizi güçlendirmek için geçmişten dersler çıkarmalıyız ve bugün halkımızın kurtuluş davası önündeki tehlikeleri gormeli ve görevlerimizi kavramalıyız. DDKD'liler olarak bugün halkımızın somurgeci faşist cuntaya karşı verdiği meşru ve adil mücadelesinin ciddi tehlikelerle yuyüze olduğunu bilmeliyiz.

Faşist dikta ve NATO çevreleri halkımızın köleliğe ve zulme karşı güçlenen ozgürluk ve bağımsızlık mücadelesini bastırmak için yeni komplo ve oyunlar tezgahlıyorlar. Zorba rejim genç beyinleri yıkamak için tüm devlet imkanlarını dinsel gericiliğin güçlenmesi için seferber ediyor. Kürt gençliğini kendi davasından alıkoymaya çalışıyor. Kurdistan'da faşist rejimin kendisi "islama cihad" pullarını dağıtıyor. Kürdistan'daki liseleri ve yuksek okulları birer fitne ve gericilik yuvası halinde tutmak istiyor. Kendi ulkesinde özgür ve aydınlık gunler yaşamak için mucadele eden genç yoldaşımız M.Şirin Tekin, faşist cuntanın ortalığa saldığı gericiler tarafından şehit edildi.

Somurgeci burjuvazi Kürdistan'daki sömürusünü uzun erimli kılma ve halkımıza köleliği kabulü dayatma çabalarında bunlarla yetinmiyor. Kürdistan'daki somürge idareciliğini yeni biçimlere burundürüyor. Kürdistan'a somürge valisini attıyor. Sömurge valisi Kürdistan'da astığı astık kestiği kestik yetkilerle donatılıyor. Kürdistan halkının kendi topraklarından koparılıp batıya sürulme planları yıllardır hazırlanıyor ve hayata uygulanıyor. Bu planlar başta Dersim, Hakkari, Siirt ve Mardin'de olmak üzere şimdiden yurürluğe konulmuş bile.

Kürdistan'da son donemlerde provakatif eylemlerin yoğunlaştığı alanların tümü, faşist diktanın boşaltmak istediği alanlardır. Provakatif eylemlerle faşist cuntanın planları çakışıyor. Dersim'in mahalleleri ve bazı ilçelerinin kurşun yağmuruna tutulması, daha once faşist cuntanın boşaltma planları içinde olan bazı köy ve mezralarda çoluk çocuk, genç yaşlı demeden yapılan toplu katliamlar, işine giden koylulerin kaçırılmaları, yaratılan kaos ortamında provakasyon ve teror eylemlerinin tumü

Devamı: S. 11'de

DIDAR ŞENSOY'U SAYGIYLA ANACAĞIZ

İstanbul'da bir panel mi var, şenlik mi düzenlenmiş, yoksa bir gece mi düzenleniyor? "Çocuklar, genel af için imza attınız mı?" sesini hemen duyardınız.

Evet, Didar Şensoy'un yada onurlu mücadelesi ve kişiliğiyle herkesin ablası olmayı haketmiş Didar Abla'nın sesiydi bu.

İstanbul'da olup da, özellikle son 4 yıl içinde yapılan tüm demokratik çıkışlarda sürekli ön saflarda yeralan Didar Abla'yı tanımayan ilerici, yurtsever, demokrat insan sayısı azdır.

Bu yürekli ses, yıllarca verdiği mücadeleyle bu duruma gelmişti. Mücadelesi, insan hakları içindi. Ve daima ön saflardaydı. Verdiği mücadele O'nu ev kadınlığından, eylem kadınlığına yöneltmişti.

Didar Abla, yakın dostlarının sohbetlerde dile getirdikleri gibi, Kürtler konusunda da demokrat tutumunu yineliyordu. Kürtlerin varlığı ve demokratik haklarının savunulması gerektiğini dile getiriyordu.

Bir gurup tutuklu ve hükümlü ailesi ile beraber, Meclis'e istemlerini iletmek için Ankara'ya gittiklerinde, her zaman olduğu gibi, polisin engeleme ve tartaklamalarıyla karşılaştı. Bir grup tutuklu ailesiyle gazetecinin polis tarafından götürülmesinden sonra "Evlatlarımı, dövülen gazetecileri getirmeden benim buradan ölümü kaldırırsınız" diye haykırdı. Bu haykırış, O'nun son haykırışıydı.

Evet, hastalığı yanında, polisin tekmeleriyle epey tartaklanmış, yerlerde sürüklenmiş ve böylece katledilmişti. Ankara'da O'nunla beraber olanların da ortak düşüncesi buydu; o katledildi.

Didar Abla, Ankara'dan, İstanbul Esnaf Hastahanesi'ne getirildi. Cenazenin kaldırılacağı 5 Eylül Cumartesi gününe kadar, çok sayıda ilerici genç tarafından hastanede cenazenin başında nöbet tutuldu.

5 Eylül günü, Şişli camiinde toplanan 5 bini aşkın yurtsever, ilerici insan O'na karşı sorumluluklarını yerine getirmeye çalıştılar. Şişli camiinden Feriköy mezarlığına kadar uzun bir insan zinciri oluşturan kitle, faşizmi lanetlercesine sessiz bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi.

Mezarlığa gelindiğinde, herkes yumruk kaldırarak saygı duruşunda bulundu. Daha sonra da "Kahrolsun Faşizm", "Zindanlar Boşalsın, İşkenceye Son", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" ve "Didarlar Ölmez" sloganlarını haykırdı. Bir türküyü kimisi ritmini mırıldanarak, kimisi de sözleriyle birlikte söyledi. Ve faşist saldırıyı böylece, bir kez daha lanetledi.

Bu onurlu görevi yerine getirmenin, bir sorumluluk gereği olduğu bilinciyle, İstanbul'daki PPKK taraftarları olarak bizler de, anti-faşist bir gösteriye dönüşen Didar Abla'ya saygı ve mücadelesini yaşatma doğrultusundaki bu ilk adımda yerlerimizi aldık.

Didar Ablayı saygıyla anıyor ve "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Diktatörlük" diyoruz.

Bir grup PPKK Tarftarı
İstanbul

ASKERİ OPERASYONLARLA BİZİ YILDIRAMAZLAR

Asırlar öncesinden başlayan barbarlık örnekleri Kürdistan halkına karşı sürdürülüyor. Sömürgeci işgal birlikleri güzel ülkemizi kana bulamaya, talan etmeye devam ediyor.

Mektubumu kaleme almadan iki gün önce, 18 Eylül 1987 günü Türk ordusuna bağlı büyük bir askeri birlik Diyarbakır-Mardin yolunda ilerliyordu. Yüzlerce asker, tonlarca cephane ile birlikte yola çıkan bir sürü askeri araç, sömürgeci faşist diktatörlüğün halkımıza karşı düzenlediği soykırım ve sürgün politikasını hayata geçirmek amacıyla harekete geçirilmişti.

Sömürgeci güçler halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini imha operasyonlarıyla, sürgünlerle, asimilasyon politikalarıyla sindirebileceklerini sanıyorlar. Oysa bunda büyük bir yanılgıya düştüklerini er ya da geç anlayacaklar.

Kürt halkının ulusal mücadelesi tüm Kürdistan parçalarında devam ediyor. Bugüne kadar onbinlerce, yüzbinlerce şehit verdik. Nice koçyiğitler sakat kaldı, işkence edildi; niceleri yaşamla ölümün en güzel yıllarını sömürgecilerin zindanlarında geçirmek zorunda bırakıldı, sürgün edildi. Ama Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesi hiç bir zaman durmadı. Kürt ulusu bağımsızlığını elde etmedikçe, Kürt halkının ulusal ve toplumsal sorunları varoldukça mücadeleye devam edeceğiz. Ve bir sürü burjuva kalemşörü ve politikacısının da artık kabul etmek zorunda olduğu şu gerçek açıktır: Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesi gün geçtikçe güçleniyor; sömürgeci devletlerin saltanatını tehdit eden önemli bir unsur halinde gelişiyor. Kürt sorunu çözülmedikçe bölgede uzun süreli, istikrarlı bir barış ortamı yaratılamaz.

-KAHROLSUN SÖMÜRGECİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
-YAŞASIN BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ!
YAŞASIN PPKK

DILBIRÎN

Pêşeng : Sayfa 8

KÜRDİSTAN'DA BİR "YABANCI DİL " BAYRAMI

Bilindiği gibi her yılın 26 Eylül'ü "Türkçe dil bayramı"dır ve bu vesileyle o gün resmi toplantılar düzenlenir, Türkçe'nin "faziletleri ve üstünlükleri" konuşulur, tartışmalar yapılır ve şiirler okunur.

Bu yıl da çeşitli etkinliklerle "dil bayramı" kutlandı. Türk Dil Kurumu'nun 12 Eylül sonrasında kurulan Atatürk Dil ve Tarih Kurumu'na bağlanmasına karşı olan "Atatürkçü" kesimlerin kurdukları "Dil Derneği" Ankara'da; Türk Dil Kurumu da Diyarbakır'da düzenledikleri toplantılarla "dil bayramı"nı kutladılar.

Ne var ki "Türkçe Dil Bayramı"nın bu yıl resmi olarak sadece Diyarbakır'da kutlanmasının kimi çevrelerin göstermek istediklerinin ötesinde değişik hınzırca amaçları vardır. "Atatürk mirası"nın hızlı savunucularından Mustafa Ekmekçi ve benzerleri "Dil Bayramı'nı Ankara'da bile yapamamışlar. Diyarbakır'a kaçmışlardı"* diye söylenip dursunlar; Kürdistanlı komünist, devrimci demokrat ve yurtsever güçler Diyarbakır'daki "kutlama"nın ardında yatan amaç ve beklentileri çok iyi biliyorlar.

Şurası açık bir gerçek ki, Diyarbakır'daki "kutlama", ne "dil bayramı"nı Ankara'da yapamamadır ne de ordan "kaçma"dır. Neden İzmir, Samsun veya Adana değil de son dönemlerde kamuoyunda daha çok tartışılan Kürt ve Kürtçenin vatanı Kürdistan'ın başlıca politik merkezlerinden Diyarbakır seçilmiştir? Bunun tesadüf olmadığını "arif" olan herkes anlar. Nitekim "kutlama" için Diyarbakır'ı seçenler de amaçlarını gizleyemiyorlar ve "ulusal birlik ve bütünlük"ten, bunun dil bazında da sağlanmasından dem vuruyorlar.

Ama takke düşmüş kel çoktan görünmüştür. Kürtlerin Türklüğünü, Kürtçenin Türkçenin bir lehçesi olduğunu savunanlar bugün daha da azdırlar. Kürdistan sorunu bugün Türkler arasında daha çok taraftar buluyor. Kürtçeyi yasaklayan kanunlar pratikte tam anlamıyla işletilemiyor.

Çünkü ZOZAN'lar Suzan, NUŞİN'ler Nuşen veya RO—HAT'lar Rıfat diye tehdit, yıldırma ve sömürgeci mahkeme kararlarıyla değiştirilebilir; ama pratikte yani aile ve arkadaş çevresinde çocukların Kürtçe isimleriyle çağrılmalarını engelleyemiyorlar. Zindanlardaki tutukluların görüşmecileriyle Kürtçe konuşmalarını jop ve dipçiklerle önleyebiliyorlar; ama sokakta, çarşı ve pazarda insanlarımızın yüksek sesle Kürtçe konuşmalarını önleyemiyorlar. Askeri kışlalarda Kürtçe diye bir dilin olmadığını tutuklulara söyletebilmek için en insanlıkdışı işkencelere başvuranlar köye, mezraya gittiklerinde ancak "tercüman" aracılığıyla köylülerimizle konuşabiliyorlar; ekmek ve su isteyebiliyorlar; meydan dayaklarında konuşturmaya çalışıyorlar. Hatta Hakkari ve Siirt yörelerimizde yaptıkları gibi "mahalli dilde konuşma klavuzu"bastırarak işgal askerlerinin ellerine tutuşturuyorlar. Örnekler çoğaltılabilir.

Tüm bu gerçekler şunu gösteriyorki Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi kitleler sömürgeci yasaklamaları belli yönleriyle boşa çıkarıyor; düşmanın gerçek amaç ve beklentilerini kursaklarında bırakıyor. Bu durum düşmanın açmaz ve çelişkilerini derinleştiriyor. Sömürgeci düşman yoksaydığı 'Kürtçeyle bir "dil klavuzu" bile hazırlayabiliyor. Düşmanın pratikte karşılaştığı bazı gerçeklere karşı takınmak zorunda kaldığı tutumlar aynı zamanda birer "zorunlu ve kaçınılmaz itiraflar"dır.

Bu nedenle Diyarbakır'da "dil bayramı" düzenleyerek "ulusal birlik ve bütünlüğe" hizmet etmek amacında olanlara bir çift sözümüz daha var. Katliamlarınız, idam sehpalarınız, tankınız, topunuz, yüzyıllardır sürdürülen asimilasyon politikalarınız Kürtleri Türk, Kürtçeyi Türkçe'nin bir lehçesi olarak Kürdistan halkına kabul ettiremedi. Çünkü tarih böylesi bir örnek yaşamamıştır. Ama yine de siz düdüğünüzü çalıyorsunuz. Bilim adına, araştırma adına gerçekleri tersyüz ediyorsunuz. Ama tüm bunlar nafile. Bunu bilesiniz.

(*) Cumhuriyet, 29 Eylül 1987

REFERANDUMDAN SONRA SIRA ERKEN SEÇİMDE

Baştarafı: S. 5'te

ağır sümürü iktidarına," faşizme son verebilmek amacıyla mucadeleyi güçlendirelim. Bu mücadelemiz önündeki başlıca engel Evren-Özal çetesi ve rejimin diğer yandaşlarıdır. Halklarımızın gerçek kurtuluşu ancak ve ancak halklarımızın örgütlü, bilinçli, istikrarlı ve inatçı mücadelesiyle gerçekleşebilir●

Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı

güçlerimizi birleştirelim!

ÖZ VATANINDA "ECNEBİ" OLMAK

"Nüfusa kaydı gözükmeyen Ayşe Ülaç'ın Türkçe bilmediğinden işbu kimlik kendisine verilmiştir." Adıyaman Valiliği'nin bir sorusuna emniyet müdürü yukarıdaki cevabı veriyor. Ayşe'ye verilen belge ise "Ecnebilere mahsus geçici ikametgah tezkeresi".

Soruya konu olan Ayşe Ülaç, 8 çocuklu ve Adıyaman'ın merkeze bağlı Belliban nahiyesinde oturuyor. 20 yıllık evli. Sadece Kürtçe biliyor ve "Atatürk'ün 100. doğum yıldönümü nedeniyle düzenlenen okuma yazma seferberliği"nde öğrendiği birkaç kelimelik Türkçe'yi de unutmuş. Ülaç ailesi günlerden bir gün çocuklarını nüfusa kaydettirmek istiyor. Amaç çocukları okula göndermek. Büyük çocuklar kız oldukları için okula gönderilmemiş ve bu nedenle de 20 yıllık evli olmasına rağmen "nüfusluk" işleri olmamış. Ayşe Ülaç, kocası Mehmet Ülaç ile Adıyaman Nufus Dairesine gidiyor ve çocuklarını kaydetmek istiyor. Memurlar bakıyorlar ki Ayşe Ülaç'ın bile nüfus kaydı yok. O zaman Ayşe'ye "siz emniyet müdürlüğüne başvurun, oradan halledersiniz" diyorlar. Emniyet müdürlüğüne gidip durumu anlatıyorlar ve gereken işlemlerin yapılmasını istiyorlar. Ayşe'nin resmi istenıyor ve sonunda Emniyet Müdürü Mustafa Peştemalcıoğlu imzasıyla bir belge veriliyor ve bin liralık bir harc alınıyor. Karı-kocanın okuma yazması olmadığından ellerine tutuşturulan belgenin ne olduğunu bilmeden tekrar nüfus müdürlüğüne başvuruyorlar. Nüfus memurları, emniyet müdürlüğünün verdiği belgenin "yabancılar"a verilen bir belge olduğunu ve bununla resmi nikah kıyıp çocukları kaydetmenin mümkün olmadığını söylüyorlar ve böylelikle gerçek durum ortaya çıkıyor.

Emniyet müdürlüğünden verilen belgenin durumu, valilikçe İçişleri Bakanlığı Nüfus Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü'nden soruluyor. Verilen cevapta "yapılan işlemin doğruluğu" belirtiliyor. Yani Kürt Ayşe, kendi özvatanında birden "ecnebi" oluyor ve artık "konuk" sayılıyor. Aynı tezkereyi taşıyan "yabancılar" gibi Ayşe de "konuk geldiği Türkiye' de çalışmaya niyetlenirse, emniyet müdürlüğüne başvuracak, ancak izin verilirse çalışabilecekti. Bunun için de, "ecnebilere mahsus geçici çalışma izni" alması gerekiyor.

"Ecnebi" belgesindeki bilgilerde ilginç. Yazılanlara göre Ayşe Adıyaman doğumlu ve milliyeti ise İSLAM'dır. Çalışma izni yok. 6 aylık bir ikametgah izni var. Üstüne üstlük Türkçe de bilmiyor.

Gazeteciler Ayşe'yle, "tercüman" vasıtasıyla konuşunca Ayşe'nin son 10 yıldır oy kullandığı ve son referandumda da sandık başına gittiğini öğrenıyorlar. Yani durum tam Türk usulu "arapsacı"dır.

Adıyaman'da yaşanan bu sömürgeci, ırkçı "garip"lik düpedüz Ayşe'nin Kürt olmasından kaynaklanıyor. Ayşe'lerin vatanı, vatanımız olan Kürdistan'ı kendi egemenliklerine alıp Kürtleri birer "Türk" olarak TC vatandaşlığına alan sömürgeciler, Ayşe Ülaç örneğiyle yansıdığı gibi bu defa "ecnebi" olarak damgalamaya başladılar. Zaten yazının başında aktardığımız paragrafta da belgenin Ayşe "Türkçe bilmediğinden" verildiği belirtilmiyor mu? Ayşe'nin hangi dili konuştuğu belirtilmiyor, Türk olmayan Ayşe İslam sayılıyor. Din ismi olan İslam, Adıyaman Emniyet Müdürlüğü'nce Ayşe'nin "milliyeti" hanesine yazılıyor. Yazılana göre Ayşe'nin "İslam dili" yani "İslamca"(!) ile konuşması gerekiyor. Emniyet Müdürü de çok iyi biliyor ki Ayşe Kürtçe konuşuyor ve Kürttür; ama bunu belirtemeyecek kadar alçalıyor, küçülüyor. Bu durum sömürgecilerin açmazlarını açıkça gösteriyor. Yoksa Ayşe'ler, Mehmet'ler Ahmet'ler vatandaş olsalar da olmasalar da baskıya, zülme uğrama, keyfi uygulamalara maruz kalma açısından pek bir şey değişmiyor. Vatandaşlık zorla Kürtlere kabul ettirilmiştir. Vatanları da Türkiye değil Kurdistan'dır. Özvatanında Ayşe'leri "vatansız" göstermekle bu gerçek değiştirilemez. Ayşe'ler gerçek vatandaşlığa ve haklarına bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'da kavuşacaklardır. TC nüfus cüzdanları Kürtler için birer sahte vatandaşlık belgeleri ötesinde bir anlam taşımıyor ve er geç yırtılıp çöp sepetlerine atılacaklardır.

B. ARDA

BİR DİZİ SORUN, BARIŞ ÇABALARI VE KÜRT SORUNU

Baştarafı: S. 4'te

bir barış ve istikrarın tüm yönleriyle gelmeyeceği anlamına gelen daha başka sorunlarla da karşı karşıya" (a. g. rapor, s.15) olduğu noktasına dikkat çekmek ve dünya halklarının ve hükümetlerinin bu arada Kürt sorununu da görmeleri gereğini vurgulamaktadır. 25 milyona varan nüfusuyla, her türlü ulusal demokratik haklarından mahrum bırakılan Kürt halkının, kendi kaderini tayin hakkını tanımayan sömürgeci güçlere karşı kurtuluşunu sağlamak amacıyla savaşıma devam edeceği açıktır. Halkımızın, bağımsızlığı uğruna silaha sarılarak özgürlüğünü zora dayanarak elde etmesinden daha doğal bir tutum olamaz. Bölge barışının uzun süreli olabilmesinin yegane koşullarından biri de, hiç kimsenin kuşkusu olmasın, Kürdistan halkının sorunlarının çözümüdür.

●

İKİ SAVAŞ, İKİ CEPHE

BM Güvenlik Konseyi, İran-Irak savaşının durdurulmasını içeren bir karar taslağını onayladığı günden bu yana soruna ilişkin yoğun tartışma ve görüşmeler sürdürülüyor.

İran-Irak savaşının durdurulmasına ilişkin çabaları desteklememek mümkün değil. Ancak görünen o ki savaşı durdurmayı hedefleyen Güvenlik Konseyi girişimleri çeşitli yönleriyle bir takım zaafları içeriyor. Her şeyden önce her iki ülkenin de iki ayrı cepheden savaştığı gerçeği hesaba katılmıyor.

Oysa bölge barışının istikrara yönelmesi için sözkonusu iki devlet arasındaki savaşın bitmesi olumlu bir adım olmakla birlikte yetmiyor. Bölge barışının uzun erimli olabilmesinin yegane koşullarından biri de (eğer sorun sadece İran ve Irak açısından ele alınsa bile) Kürt halkının ulusal demokratik haklarını tanımaktır. Diğer ezilen halkların ulusal demokratik haklarını hesaba katmayan bir barışın uzun süreli düşünüldüğünde istikrarlı olamayacağı şimdiden bilinen bir gerçektir.

Benzeri bir anlaşmanın 1975'te Cezayir'de imzalanması ve her iki ülkenin Kürt ulusal hareketine karşı birbirlerine destek olmasının sorunu çözemediği çok geçmeden ortaya çıktı. Anlaşmadan kısa bir süre sonra yeniden toparlanan Kürt ulusal güçleri hem Irak'ta hem de İran'da yeniden başkaldırdı, ülkelerinin sorunlarını çözmek amacıyla silaha sarıldılar. İran-Irak savaşı başlamadan önce de her iki devletin sınırları dahilindeki Kürdistan parçalarında yığınsal silahlı eylemler varlığını gösteriyordu. İran-Irak savaşı patlak verdiğinden bu yana her iki devletin ordusu da iki ayrı cephede savaştı: Birbirlerine karşı ve Kürt ulusal güçlerine karşı...

Bugün şu gerçeği görmek gerek: İran ile Irak devletleri arasındaki savaşın durdurulması ve taraflar arasında barış sağlanması gerçekleşse bile bu durum her iki devlet açısından tümden bir barış ortamının oluşması anlamına gelmeyecektir. Ama böylesi bir durumda Kürdistan cephesindeki savaş daha kanlı bir duruma gelebilir. Böylesi bir durumda birbiriyle barışan ordular tüm güçleriyle her iki tarafta da Kürt peşmergelerine karşı saldırılarını yoğunlaştıracaklar. Artık bundan böyle savaşın merkezi Kürdistan'a kaymış olacak. Birbirlerine karşı kullandıkları olanakları Kürdistan halkına karşı kullanma avantajını elde eden işgal birlikleri topluca katliamlara yönelecek, direnişi kanla ve ateşle bastırmaya çalışacaklardır.

Burada amaç karamsar bir tablo çizmek değil, gerçeği açıkça ortaya koymaktır. Bu, Kürt halkının ulusal demokratik hareketinin bu günü ve yarını açısından önemlidir. Halkımız bağrında doğan tüm yurtsever güçler bu gerçeği ve olası gelişmeleri dikkate alarak daha toparlayıcı bir konumda savaşımı sürdürmeye çalışmalıdırlar. PPKK'nin "ulusal otorite" önerisi bu açıdan önemli bir perspektiftir.

A.BRUSK

DDKD 10 YAŞINDA

Baştarafı: S. 7'de

Kürdistan'da halkımızı sürgün etme planının yürürlüğe konulmasına hizmetten başka bir şey değildir.

DDKD gençliği olarak halkımızın özgün bağımsızlık mücadelesinin sağlam ve doğru bir zeminde güçlenip kökleşmesi için daha aktif ve uyanık olmalıyız. Tehlikeler yalnız bunlar değil. Ülkemiz NATO ve ABD emperyalizminin dershanesi haline getirilmiş. Bölgedeki ulusal kurtuluş ilerici halk hareketlerine, sosyalist ve ilerici yönetimlere karşı topraklarımız bir silah deposu ve sıçrama tahtası haline getirilmiş. Topraklarımız doğacak nükleer bir savaşta ilk hedefler arasındadır.

Tüm bu tehlikeleri halkımızın kurtuluş davası önünde silip süpürmek için daha bilinçli, daha uyanık olmak ve daha güçlü bir örgütle karşı koymak zorunludur.

Ülkemizin tüm topraklarını yabancı boyunduruk ve baskılardan temizlemek, halkımızın özgür ve mutlu günlere kavuşma mücadelesini güçlendirmek ve düşmanın tüm komplo ve provakasyonlarını boşa çıkararak savaşımımızı zaferle taçlandırmak için DDKD'nin 10. kuruluş yıl dönümünde tüm DDKD'liler olarak önümüzdeki günlerde daha güçlü daha örgütlü bir mücadele için kollarımızı sıvamalıyız. DDKD'nin onuncu yıl dönümünde daha azimli bir mücadele için ilerlemeliyiz.

Rıza Polat
DDKD Genel Yönetim Kurulu ve DDKD Kurucu Üyesi

YAŞASIN KÜRDİSTAN GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTSEL VE HAREKET BİRLİĞİ

Pêşeng : Sayfa 11

Aralarında PPKK'nin de bulunduğu bölgedeki 24 parti ve örgüt ortak bir bildiri yayınladı. Bildirinin Türkçe çevirisini okuyucularımıza sunuyoruz.

Pêşeng Redaksiyonu

ULUSAL KURTULUŞ HAREKETLERİNİN PARLAK YILDIZ TATBİKATINI KINAMA VE MISIR HALKININ MÜCADELESİNİ DESTEKLEME BİLDİRİSİ

Bizler ulusal kurtuluş hareketlerinin temsilcileri olarak 15. 8. 1987 günü yapılacak olan "parlak yıldız" adındaki ABD-Mısır ortak tatbikatı haberlerini büyük bir endişeyle izliyoruz. Bölgemizin güvenliği, barışı ve halklarımızın geleceğini tehdit eden bu tatbikatı protesto ediyor ve şiddetle kınıyoruz. Bu tatbikatlara izin veren Kahire'deki "Camp-David" rejimi her geçen gün emperyalist siyaset itifakına daha fazla tavizler veriyor.

Daha önce Somali'de aynı adla yapılan tatbikatın devamı ve tamamlayıcısı olan bu tatbikatlar ABD emperyalizminin Halîç bölgesindeki gerginliği artırmak, İran-Irak savaşını uluslararasılaştırmak,ABD ve NATO'nun savaş gemilerini Halîç'te arttırmak, bölge halklarını stratejik dostları Sovyetler Birliği ve sosyalist sistem ülkelerinden uzaklaştırmak ve ABD'nin bölgedeki varlığını arttırmayı amaçlıyor.

Teslimiyeti zorunlu kılan Camp-David'i Araplaştırmaya, bölgenin toprak, tarih ve halk olarak emperyalizmin tahakümü altına girmesine hizmet eden bu tatbikatlar, bölgeyi aşan uluslararası güvenlik ve barış için büyük bir tehlike oluşturuyor.

Bizler buradan tüm dayanışma ve desteğimizle yönetimdeki büyük kapitalistlere, Camp-David'e ve Mısır'daki ABD-Siyonist varlığına karşı mücadele eden Mısır halkı ve ulusal demokratik güçlerinin yanında olduğumuzu ilan ediyoruz.

Bizler bu tatbikatları protesto edip kınarken dünyadaki ilerleme, barış ve özgürlük yanlısı tüm güçleri bölgemizdeki ABD varlığına, özellikle askeri varlığına karşı çıkmaya çağırıyoruz.

13. 8. 1987

Bahreyn Halk Cephesi
Irak komünist Partisi
Umman Halk Kurtuluş Cephesi
Lübnan Komünist Partisi
Filistinin Kurtuluşu için Demokratik Cephe-Ürdün Örgütü(Mecd)
Eritre Kurtuluş Cephesi
Suriye Komünist Partisi
Filistin Komünist Partisi
Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Ürdün Örgütü
Suudi Arabistan Komünist Partisi
Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi
Filistin Halk Kurtuluş Cephesi
Filistinin Kurtuluşu için Demokratik Cephe
Irak Sosyalist Partisi
Kürdistan Demokrat Partisi-Irak
Irak Demokratlar Topluluğu
Türkiye Komünist Emek Partisi
Filistin Halk Mücadele Cephesi
Ala Şoreş-Irak Kürdistanı
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Yurtdışındaki Mısırlı Yurtseverler Topluluğu
Mısır Komünist Partisi
Kürdistan Sosyalist Partisi-Irak
Ürdün Komünist Partisi

●

www.sosyalkurtler.org